

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Ole Vagn Christensen var i et af sine tidligere indlæg inde på, at det her med karantæne til selvstændige erhvervsdrivende kun var en lille ting. En 10.000-12.000 kr. var nok ikke det, der afholdt folk fra at være selvstændige. Det er jeg egentlig tilbøjelig til at give hr. Ole Vagn Christensen ret i.

Men det er bare fuldstændig urimeligt. Og det er faktisk det, vi mener, at lovgivning ikke skal være. Vi mener, det er helt hen i vejret.

Vi har hørt argumenter fra Socialdemokratiets side for, at det var rimeligt, at lønmodtagere, som selv siger deres job op, har 5 ugers karantæne. Jeg mener i øvrigt heller ikke, at det er urimeligt, at lønmodtagere skal have 5 ugers karantæne, når de siger deres job op, fordi de ikke kan være tjent med det af sygdoms- eller arbejdsmiljøårsager, eller hvad det nu kan være. Det er vi helt enige i, det vil vi gerne være med til at rette op på. Men for selvstændige er det jo en helt anderledes situation. Man har sandsynligvis i en lang periode kørt med lav eller nul eller negativ indkomst, så man har altså ikke haft den reelle indkomst i lang tid. Derfor ender man med at have et dårligt grundlag at beregne sine dagpenge ud fra. Og så skal man altså yderligere vente i nogle uger. Det er fuldstændig urimeligt.

Men vi er faktisk slet ikke så skuffede over Socialdemokratiet, for vi vidste jo, hvordan det var. De er jo kommet med det ændringsforslag her.

Vi er derimod dybt skuffede over to partier, nemlig CD og SF, som jo ved førstebehandlingen helt klart udtalte sig imod det lovforslag her, fordi de forstod problematikken for de selvstændige erhvervsdrivende, som var i en dårlig økonomisk situation.

Vi fatter ikke, at man den dyre nat i finanslovsforhandlingerne, hvor der smuttede en milliard eller mere, ikke kunne have taget denne her lille sag til 100 mio. kr. op og få fjernet den urimelighed, når man havde holdningerne til det. Da var man åbenbart ikke opmærksom på de små i samfundet, men mere på at få fremmet sine egne mærkesager til forskellig sjov underholdning.

Vi er dybt skuffede over, at det ikke kunne lade sig gøre.

Så vil jeg lige sige om ministerens ændringsforslag om, at der er en undtagelse for folk, der er gået i betalingsstandsning, gået konkurs eller er kommet på tvangsauktion, at jeg synes fak-

tisk, det er udtryk for, at man ikke rigtigt ved, hvad det handler om. Det er jo trods alt og heldigvis de færreste, der havner i den situation, at de f.eks. kommer på tvangsauktion. Tvangsauktion er normalt noget, man holder over fast ejendom, og der kan gå halve og hele år efter, at en forretning er lukket og gået ned og hjem. Man holder sjældent tvangsauktion over en kørende forretning, hvor det stadig væk er muligt at hæve løn til indehaveren. Det har jeg stort set aldrig hørt om. Og konkurs lige sådan. Det er ikke den realistiske mulighed.

Så det ændringsforslag kan desværre ikke bruges til noget efter min mening.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Mogens Andreasen som ordfører.

Mogens Andreasen (DF):

Denne her regering har en tendens til at kæde lovforslag sammen for at få dem igennem Folketinget.

Der er selvfølgelig altid i et lovforslag noget, man bryder sig om, men der er så også andre ting, man ikke bryder sig om. Derfor mener jeg, det er helt urimeligt, at arbejdsministeren ikke går med til at dele det her lovforslag op, så vi kan få det behandlet hver for sig.

Regeringen har i den sidste tid pålagt virksomhederne store udgifter, og det fortsætter den med. Det er uacceptabelt, at man fra regeringens side ustandselig straffer virksomheder og forhindrer, at virksomhederne har en tilstrækkelig konkurrenceevne.

Det her lovforslag straffer så dem, som i lang tid har forsøgt at drive deres virksomhed. Og det har de vel gjort ud fra den forudsætning, at der ville komme nogle positive ændringer i fremtiden for dem, så de stadig væk ville være i stand til at drive deres virksomhed.

Når det kommer så langt, at driftkapitalen forsvinder, så langt, at banken siger, at nu er der altså ikke nogen kassekredit mere, jamen så står de i den situation, at de er nødt til at lukke forretningen eller virksomheden eller landbruget. Og det betyder jo så, at man nu, når man gør det, så står man jo i den situation, at man så får 4 ugers karantæne, før man overhovedet kan få nogen hjælp. Det er helt urimeligt, at man man fra regeringens side fremsætter sådan et lovforslag.

Hr. Ole Vagn Christensen nævnte, at lønmodtagerne jo har 5 ugers karantæne. Jamen det er da rigtigt, at det har de, men når vi ser på